

Una cambra pròpia

Virginia Woolf

Abans ja us he parlat d'una germana de Shakespeare, encara que no la trobareu esmentada en la biografia del poeta per sir Sidney Lee. Morí jove, pobra, i mai no escrigué res. Està enterrada a la cruïlla on ara s'aturen els autobusos, davant Elephant and Castle. Però jo crec que la poetessa de qui us parlo, que mai no escrigué un mot i que fou enterrada a la cruïlla, encara viu. Viu en tu i en mi i en moltes dones que avui no han vingut perquè s'han hagut de quedar a casa a fregar plats i ficar les criatures al llit. Però viu; ja se sap que els grans poetes no moren mai; que són presències permanents; no els cal sinó l'avinentsa de caminar fets carn entre nosaltres. Avinentesa que, a parer meu, vosaltres ara esteu molt a punt de fer possible. Perquè jo crec que si vivim un segle més, aproximadament ?i ara parlo de la vida col·lectiva que és la vida real, no pas de les petites vides separades que vivim tots com individus?, i aconseguim cinc-centes lliures l'any i una cambra pròpia; si ens acostumem a la llibertat i a la valentia d'escriure allò que pensem; si defugim una mica la saleta comuna i observem les persones no sempre en relació les unes amb les altres, sinó en relació amb la realitat; i també el cel, i els arbres o el que sigui tal com són ells mateixos; si hi veiem més enllà de l'espantall de Milton i ens convencem que cap ésser humà no té el dret de tapar-nos la vista; si afrontem el fet, perquè és un fet, que no hi ha cap braç on poguem recolzar, i que anem soles pel món, i si hi busquem una relació amb la realitat, i ens oblidem una mica del món dels homes i les dones, l'avinentsa de què us parlo sorgirà i la poetessa finada, que havia estat germana de Shakespeare, es ficarà d'un cop dins el cos que tan sovint s'havia hagut de fer fonedís.

WOOLF, Virginia. *Una cambra pròpia*. Traducció d'Helena Valentí. Barcelona: Grijalbo, 1985, p. p. 147-148.

Traduit par Helena Valentí